

Sveta Tri Kralja i pastiri: Nova Izida

GA 202. Potraga za Novom Izidom, Božanskom Sofijom

Rudolf Štajner – Dornah, 25.12.1920

Kada je reč o razumevanju Golgotskog događaja, u smislu Božićne misterije možemo gledati u dva pravca: prema zvezdanom nebu sa svim njegovim tajnama, s jedne strane, i prema unutrašnjem biću čoveka sa svim njegovim tajnama, s druge strane. Tokom ovih konferencija govorio sam o tome kako su Mudraci sa Istoka prepoznali, sa zvezdanog neba, Dolazak Hrista Isusa na Zemlju i kako su, iz vizija proisteklih iz njihove unutrašnjosti, jednostavni Pastiri polja primili proglašenje ovog Spasitelja čovečanstva. I danas ćemo usmeriti pažnju još jednom na ova dva pravca iz kojih, u stvarnosti, dolazi celo znanje do čoveka, odakle potiče i najviše znanje od svih, znanje o samom značenju Zemlje.

U vekovima koji su prethodili Misteriji Golgote, odnos ljudske duše prema Univerzumu bio je veoma različit od onog koji je bio posle Misterije Golgote. Ova činjenica, naravno, nije baš živopisno evidentna ako učinimo spoljno proučavanje istorije, jer drevni oblik znanja pripada vremenu hiljadama godina pre događaja na Golgoti. U vreme kada se približavala Misterija Golgote, ovaj oblik znanja koji je već bio oslabio i zapravo su ga sačuvale samo neke individualnosti, vrlo istaknuti ljudi poput trojice Mudraca sa Istoka koji su posedovali tako dalekosežno znanje.

A s druge strane to su mogli samo ljudi posebno osetljivi na unutrašnju prijemčivost, kao što su bili Pastiri - ljudi iz naroda - sposobni da prikažu ove snovite vizije. Ali i kod Mudraca i kod Pastira ovo je bilo nasleđe tog drevnog znanja kroz koje su ljudi imali veze sa Univerzumom. Čak i u naše vreme ne bismo mogli reći, a još manje s obzirom na sadašnjost, da ljudi daju vrlo jasan izraz onom obliku znanja koji je ušao u evoluciju čovečanstva od Misterije Golgote. Govoreći uopšteno, međutim, o onome o čemu ćemo večeras razgovarati, može se reći: Predhrišćanski stav prema zvezdanim nebesima bio je takav da ljudi nisu zvezde posmatrali na prozaičan, apstraktan način koji je dan danas uobičajen. Činjenica da su ti ljudi u davnim vremenima govorili o zvezdama kao da su živa bića nije, kako smatra nesavršena nauka, bila posledica puke fantazije, već duhovne percepcije, iako atavističke, instinktivne, tog zvezdanog neba. Što se tiče zvezdanog neba u davnim vremenima, čovek se nije ograničio samo na viđenje tačaka ili površina svetlosti, već na nešto duhovno, nešto što ih je učinilo sposobnim da opisuju sazvežđa kao što su to oni činili, jer su za njih planete našeg sistema bile obdarene dušom, bile su živa bića. Ljudi su videli duhovno na širokom nebu zvezda. Videli su zvezdano nebo, tako kao carstvo minerala i biljaka u svojoj duhovnoj stvarnosti. Sa istom sposobnošću znanja stari ljudi su videli ova tri regiona postojanja. Govorili su o zvezdama kao o bićima obdarenim dušom tako kao i o mineralima i biljkama.

Ne bismo smeli da mislimo da su kognitivne sposobnosti u davnim vremenima bile slične našim. Nedavno sam vam rekao o stepenu znanja koji je, iako ne toliko različit od našeg, mnogim ljudima danas teško da o njemu učine sliku. Rekao sam im da Grci, u ranom periodu njihove kulture, nisu videli plavu boju, da nebo za njih nije bilo plavo. Opažali su boje koje se nalaze više prema aktivnoj strani, ka crveno-žutoj strani. Niti su slikali nijansama plave boje koje poznajemo. Plava je kasnije dosegla opseg ljudske percepcije.

Pomislite na sve plave nijanse kojih nije bilo u svetu i, prema tome, na zeleno koje je izgledalo drugačije od onoga što se danas vidi, i shvatićete da svet koji je okruživao Grka nije mu se pojavljivao kao što je danas pred čovečanstvom. Za ljude iz mnogo starijih vremena okolni svet se još više razlikovao. A kasnije, iz sveta koji su videli ljudi iz prošlosti, povlačilo se duhovno: povuklo se iz sveta zvezda, minerala, biljaka. Živo aktivne boje postale su mutnije i iz dubine se pojavilo ono što se doživljava kao plava. Kako se sposobnost percepcije plave pojavila, iz tamnijih boja, ono što su drevni ljudi doživeli u astrologiji koja im je govorila živahnim, aktivnim i živopisnim jezikom, preobrazilo se u sivu geometriju i mehaniku i u bezbojno, crtajući ih kao što to činimo iz svog unutrašnjeg bića, više nam ne dozvoljava da čitamo iz okoline tajne zvezdanih svetova. Drevna astrologija je transformisana u svet kakav danas zamišljamo u smislu Kopernika, Galileja, Keplera, u svet nebeske mehanike, matematike.

Ovo s jedne strane. S druge strane, u davnim vremenima ljudi su imali duboku unutrašnju sposobnost da opažaju ono što je oko njih teklo sa Zemlje: fluide Zemlje. Fluidi Zemlje, zemaljski kvaliteti najavljeni su kao kompenzacija zvezdanog neba određenim unutrašnjim moćima percepcije. Čovek je u davnim vremenima bio veoma osetljiv na karakteristike klime svoje zemlje, tla u kojem je živio. Komad krede ili granita doživljavao se kao različito zračenje od Zemlje. Ali ovo nije bio mračan osećaj ili iskustvo; nastajao je kao boje ili oblaci koji se osećaju iznutra, doživljavaju iznutra. Tako je čovek iskusio dubine Zemlje; kao i dušu u svom bližnjem i život životinja. Iskustva su bila živopisnija, intenzivnija. Čovek je sa sposobnošću spoljnog znanja, sa svojom atavističkom i instinktivnom vidovitošću, razmišljao o duhovnosti zvezdanog neba, o duhovnosti minerala i biljaka; i sa unutrašnjom instinktivnom vizijom opažao je ono što duhovno živi u dubinama Zemlje. Nije govorio samo o kredi na Zemlji, već je doživljavao i specifična elementarna bića: ona tipa krede, druge vrste granita ili gnajsa.

Osećao je ono što živi u drugim ljudskim bićima kao auru, ali auru dodeljenu čoveku zemlje; životinje sa njihovom austom posebno je osećao kao zemaljska bića. Bilo je to kao da se Zemlja, tlo i unutrašnja toplota Zemlje nastavljaju širom životinjskog sveta. Kada je drevni čovek video leptire na biljkama, video je kako vuku sa sobom ono što se uzdizalo sa Zemlje; kao u auričnom oblaku posmatrao je život životinja kako teče nad Zemljom.

Sve ovo se postepeno povlačilo ostajao je svet prozaičan za čovekovu sposobnost percepcije koja je sada postala spoljašnja. Počeo je sada da razmišlja o svetu oko sebe onako kako ga mi kontempliramo, u njegovim bojama i tako dalje, ne opažajući duhovno. I ono što je čovek jednom video kroz svoje unutrašnje sposobnosti opažanja postalo je naše sadašnje znanje o prirodi; i ono što je on duhovno promišljao kroz svoje sposobnosti spoljašnjeg znanja pretvorilo se u našu modernu matematiku i mehaniku.

Tako smo od osobina koje su jednostavni pastiri sela uneli u svoju unutrašnju viziju razvili modernu viziju prirode; i iz onoga što su Čarobnjaci sa Istoka doneli na kao sposobnost opažanja Zvezde, mi razvili smo našu suvu matematiku i mehaniku. Moći spoljne i unutrašnje percepcije bile su još uvek toliko bogate pojedinim ljudima da je misterija Isusova rođenja mogla biti objavljena sa obe strane.

Šta zaista leži u osnovi ove perceptivne sposobnosti? Tokom perioda između smrti i novog rođenja, tokom vremena koje živimo pre rođenja u zemaljsko postojanje, bukvalno smo prešli kosmička prostranstva. Naša individualnost tada nije povezana sa prostorom zatvorenim kožom; naše postojanje se proteže preko kosmičkog prostora. A sposobnost magijskog vida koju su i dalje imali mudraci sa Istoka u osnovi je bila sposobnost koja je ulazila snažno u čoveka u periodu između smrti i rođenja - to jest, bila je to jedna „prenatalna“ sposobnost. Ono što je duša doživela pre rođenja u svetu zvezda probuđeno je da bi postalo posebna sposobnost za one koji su bili učenici Mudraca. A kada su učenici Mudraca razvili ovu posebnu sposobnost, koja ih je činila sposobnim da kažu: „Pre dolaska na ovu Zemlju imao sam konkretna iskustva sa Merkurom, sa Suncem, sa Mesecom, sa Saturnom, sa Jupiterom“. I ovo kosmičko sećanje omogućilo im je da razmišljaju o duhovnom u spoljnom svetu, kao i da vide sudbinu čoveka na Zemlji. Videli su ga kako izlazi iz svog sećanja na postojanje pre rođenja, u svetu zvezda.

Sposobnosti na osnovu kojih su se sagledavale dubine Zemlje, misterije duša ljudi i priroda životinja, bile su sposobnosti koje su se u početku razvile kao klice u čoveku i koje su se manifestovale po prvi put posle smrti: ali to su bile mladalačke sposobnosti, potencijalno kao klice. Iako je da tek posle smrti te sposobnosti postaju posebno kreativne, u zemaljskom životu se u detetu pojavljuju kao potencijalne klice tokom prvog perioda zemaljskog života. Sile rasta kod deteta koje niču i ponavljaju se iz duhovnog, te sile deteta se povlače u kasnijem životu čoveka. One se povuku i tada se više ispunjavamo onim silama koje su bile tamo pre rođenja. Ali nakon smrti, ove mladalačke snage se ponovo pojavljuju. Samo posebno nadareni ljudi zadržali su ih do duboke starosti. Ovde sam već rekao da su genijalne sposobnosti koje imamo u poslednjim godinama života rezultat su činjenice da smo ostali detinjastiji od onih koji nemaju te sposobnosti ili ih imaju u manjoj meri. Održavanje mladalačkih moći u kasnijem životu obdaruje nas inventivnim sposobnostima i ostalim. Što više

možemo da zadržimo sposobnosti za detinjstvo u zrelim godinama, to smo kreativniji. Ali ove kreativne snage se ponovo pojavljuju naročito nakon smrti.

Među pojedinim narodima predhrišćanske ere, sposobnosti nakon smrti mogle su se ostvariti kod onih kod kojih su se zadržale još od pre rođenja. Zato što su takvi ljudi dopustili da se vrsta znanja koju su posedovali Istočni kraljevi čarobnjaci povuče, a znanje posle smrti da dođe do izražaja, i zato što su se prenatalni sposobnosti mogle da ostvare kroz sposobnosti nakon smrti, dar proročanstva razvio se kod ovih ljudi, dar proročkog predviđanja budućnosti sa sposobnostima stečenim nakon smrti. Oni koje nazivamo jevrejskim prorocima bili su ljudi u kojima su njihove sposobnosti posle smrti bile posebno razvijene; ali ove sposobnosti nisu ostale samo u instinktivnom životu, kao kod prostodušnih pastira polja kojima je objavljeno blagoveštenje, u njih su prodrle one druge sposobnosti koji su se s većim intenzitetom razvile među ljudima poput Istočnih čarobnjaka i koji ih nose do posebnog znanja povezanog za tajne zvezda i događaje na nebesima.

Cielos estrellados	Profundidades de la Tierra
Mundo Mineral	Alma humana
Mundo vegetal	Vida animal
Facultades Prenatales	Facultades post-mortem

Zvezdano nebo

Dubine Zemlje

Mineralni svet

Ljudska duša

Biljni svet

Životinjski život

Sposobnosti pre rođenja

Sposobnosti posle smrti

Sada će vam biti jasno da je blagoveštenje pastirima u polju i znanje Mudraca sa Istoka nužno bilo u skladu. Znanje koje su imali Istočni mudraci bilo je takvo da su mogli da sagledaju duboke tajne zvezdanog neba. Ovi svetovi u kojima čovek živi između smrti i novog rođenja, ovi svetovi iz kojih potiču sposobnosti koje su im omogućile da prodru u zvezdano nebo i povećanje ovog znanja ovom vizijom: o ovom svetu koji ne pripada životu između rođenja i smrti već životu između smrti i novog rođenja, iz tog sveta, jedno Biće, Hristos, silazi na Zemlju. Njihovo

približavanje bilo je objavljeno poznavanje zvezda Mudracima zbog njihovog poznavanje zvezda.

A šta je bilo otkriće za pastire u polju, čiji je specijalna sposobnost bila da iskuse dubine Zemlje? - Zemlja je postala nešto drugačije kada se Hristos približio. Zemlja je osetila ovaj Hristov fokus, koji je doneo sa sobom novu snagu. Pastiri čistog srca u polju osetili su, iz najvećih dubina, ono što je Zemlja odražava, način na koji je Zemlja reagovala na približavanje Hristova. Tako su, kosmička prostranstva objavila čarobnjacima sa Istoka baš isto ono što su dubine Zemlje objavile pastirima.

To se dogodilo u vreme kada su još uvek postojali ostaci drevnih znanja. Ovde smo zainteresovani za ljude koji su bili izuzetni, čak i u to doba, sa ljudima poput tri Mudraca sa Istoka i ovih određenih pastira u polju. Oboje su zadržali, svako na svoj način, ono što je manje-više nestalo iz čovečanstva uopšte. To je bio razlog zašto im se, kad se približilo vreme Misterije Golgote, moglo objaviti kako je to učinjeno.

*Proučavajući ove stvari moramo dodati uobičajenoj i istorijskoj viziji, znanje koje potiče iz duhovne nauke. Moramo pokušati, kao da istražimo prostranstva svemira i dubine života duše. I ako istražimo prostranstva svemira na pravi način, počecemo da shvatamo kako su Mudraci s Istoka doživeli pristup Misteriji Golgote. Ako pokušamo da ispitamo dubine duševnog života, počinjemo da shvatamo kako su pastiri primili vest o tome šta dolazi na Zemlju, tako da je i sama Zemlja znala za fokus ovih sila. Sposobnosti povezane sa postojanjem pre rođenja, koje su se manifestovale u Mudracima, više odgovaraju intelektualnom elementu - drugačijem, naravno, u ona vremena nego danas; to je više odgovaralo znanju. A ono što je delovalo kod pastira više odgovara volji, a volja je ta koja predstavlja sile rasta u Univerzumu. Pastiri su se u svojoj volji sjedinili sa Hristovim Bićem koje se približavalo Zemlji. Takođe osećamo kako priče mudraca sa Istoka - iako su tako neadekvatno zabeležene u savremenoj Bibliji - izražavaju vrstu znanja sa kojim su mudraci pristupili Misteriji Golgote; proizašlo je iz njihove svesti o spoljašnjem Univerzumu. I osećamo da istorija objave pastirima ukazuje na volju, srce, unutrašnji emotivni život. „**Otkrivenje Boga neba i mira onim ljudima na Zemlji koji su dobre volje**“. Osećamo prenos volje u objavi pastirima. Znanje ispunjeno svetlošću koje Mudraci poseduju sasvim je drugačijeg karaktera.*

Dubini i važnosti znanja u Mudracima i objavi pastirima, kako je ispričano u Novom zavetu, možemo pristupiti kada pokušamo da shvatimo prirodu ljudskog znanja i ljudske volje - sposobnostima povezanih sa postojanjem pre i posle smrti.

Cielos estrellados	Profundidades de la Tierra
Mundo Mineral	Alma humana
Mundo de las plantas	Vida animal
	
Pre-nacimiento	Postmortem
Facultades Intelecto	Facultades Voluntad

Zvezdano nebo

Dubine Zemlje

Mineralni svet

Ljudska duša

Biljni svet

Životinjski život

Pre-rođenja

Posle smrti

Sposobnost intelektualna

Sposobnost volje

Rekao sam da je ono što je bio svet duha za drevne ljude - zvezde, minerali i biljke - za nas to postalo tapiserija sveta čula; ono što je nekada bilo unutrašnje saznanje isplivalo je na površinu. Ako znanje pastira zamislimo kao unutrašnje, a ono što se manifestovalo u Mudracima kao spoljašnjost, upravo se to spoljašnje znanje u Mudracima širilo u prostor i opažalo duh. Unutrašnji život dovodi do percepcije dubina Zemlje.

Tip unutrašnjeg znanja koji se manifestuje kod pastira (crveno na dijagramu) napreduje, tokom kasnije evolucije čovečanstva, sve više i više i pretvara se u trenutnu spoljna percepcija, postaje ono što nazivamo empirijskom percepcijom. Ono što je Mudracima dalo znanje o svetu zvezda uvlači se prema unutra, dalje unazad, k mozgu i postaje naš matematički i mehanički svet (zeleno u dijagramu). Došlo je do ukrštanja; ono što je bilo interno znanje, slikovna imaginacija, naivna i instinktivna u prethrišćansko vreme postaje naše znanje o spoljašnjem, opažanje putem čula. Ono što je nekada bilo spoljno znanje koje obuhvata svet zvezda, uvlači se prema unutra i postaje suv, geometrijsko-matematički i mehanički svet koji sada izvlačimo iznutra.

Kroz unutrašnje osvetljenje, čovek danas doživljava matematički i mehanički svet. Samo su izuzetni ljudi poput Novalisa mogli da osete i izraze poeziju i duboku imaginaciju ovog matematičkog unutrašnjeg sveta. Ovaj svet o kome Novalis peva hvale na tako lepom jeziku, za običnog čoveka današnjice je suv svet trouglova i četvorougla, kvadrata, zbira i razlika. Obično ljudsko biće je dovoljno prozaično da bi osetilo da je ovaj svet sterilan, suv; on nema ljubavi za to. Novalis, koji je bio izuzetna ličnost, peva svoje hvale jer je u njemu još uvek bio živ odjek onoga što je bio ovaj svet pre nego što se uvukao. U tim vremenima to je bio svet u kome se opažao Jupiterov duh, Saturnov duh, Duh Ovna, Bika, Blizanaca. Drevni svet zvezda ispunjen svetlošću uvukao se i u prvoj fazi povlačenja postaje svet koji nam deluje suvo, matematički, mehanički.

Sposobnost koja je kod Pastira bila pojačana na drugačiji način u percepciji glasa Anđela na visini je presušila, u nama je sterilna i slaba - postala je naša percepcija spoljnog sveta čula; njime danas opažamo minerale i biljke, dok su sa starim sposobnostima, iako jedva artikulisani, ljudi opažali dubine Zemlje ili svet ljudi i životinja.

Ono što je danas nestalo u matematičko-mehanističkom univerzumu, ono što je nekada bilo Astrologija, sadržavalo je takvu snagu da je Hristos bio otkriven Mudracima kao Biće Neba. Ono što je danas naše uobičajeno znanje putem čula, kojim vidimo samo zelenu površinu trave, smeđe kože životinja i slično - ova vrsta znanja, kada je još bila pounutrašnjena, a još se nije raširila ka spolja, ka očima, ka koži, otkrio je pastirima dubok uticaj u Zemlju, snagu kojom će Hristos delovati na Zemlju, šta će Hristos biti za Zemlju.

Mi, dragi moji prijatelji, moramo pronaći put kojim unutarnja sposobnost koji je sada suva matematika može slikovito da se pojača u imaginaciji. Moramo naučiti da shvatimo imaginaciju koju nam je dala duhovna nauka. Šta je sadržano u ovim imaginacijama? Zapravo, one su nastavak sposobnosti pomoću koje su Mudraci s Istoka prepoznali pristup Hristov. Imaginacije su izdanci, mladice onoga što su drevni ljudi videli u zvezdanim sazveždima, zvezdane imaginacije, imaginacije minerala, u zlatu, srebru i bakru. Drevni ljudi opažali su u Imaginacijama i njihovi potomci su trenutne matematičke sposobnosti. Današnje matematičke sposobnosti postaće one sposobnosti koje razumeju Imaginacije. Dakle, kroz razvoj unutrašnjih sposobnosti, ljudi će morati da traže razumevanje Hristovog Bića.

Ali spoljna percepcija se takođe mora produbiti, da se učini dubljom. Spoljna percepcija je nastala od nekadašnjeg života unutrašnjih iskustava, od instinkta u čoveku. Moć koja je kod seoskih pastira bila još uvek u njihovim srcima, danas je samo u očima i ušima; potpuno se prebacila na spoljašnji deo čoveka i zato čovek opaža samo spoljašnju tapiseriju sveta čula. Ova moć treba da ide će još dalje spolja. U tom cilju, čovek mora biti u stanju da napusti svoje telo i postigne Inspiraciju. Ova Inspiracija, ova sposobnost percepcije do koje danas možemo doći, biće polazeći iz Duhovne nauke, sposobna da daje isto što je dato u objavi naivnom unutrašnjem znanju pastira u polju.

Astrologija kakva je bila za Mudrace, i vizija srca kakva je bila za Pastire. Sa znanjem koje dolazi iz duhovne nauke kroz Imaginaciju i Inspiraciju, čovek će se uzdići do duhovnog ostvarenja živog Hrista. Ljudi moraju da nauče da razumeju kako je Izida, živa i božanska Sofija, morala da nestane kada je nastupio trenutak razvoja koji je astrologiju odveo do matematike, do geometrije, do nauke o mehanici. Ali takođe će se razumeti da kada živa Imaginacija vaskrsne iz matematike, fonometrije i geometrije, da će to značiti otkriće Izide, nove Izide, božanske Sofije, koju čovek mora pronaći ako je Hristova moć koja je njegova od Misterije Golgote živa, potpuno živa, to jest puna svetlosti unutar njega.

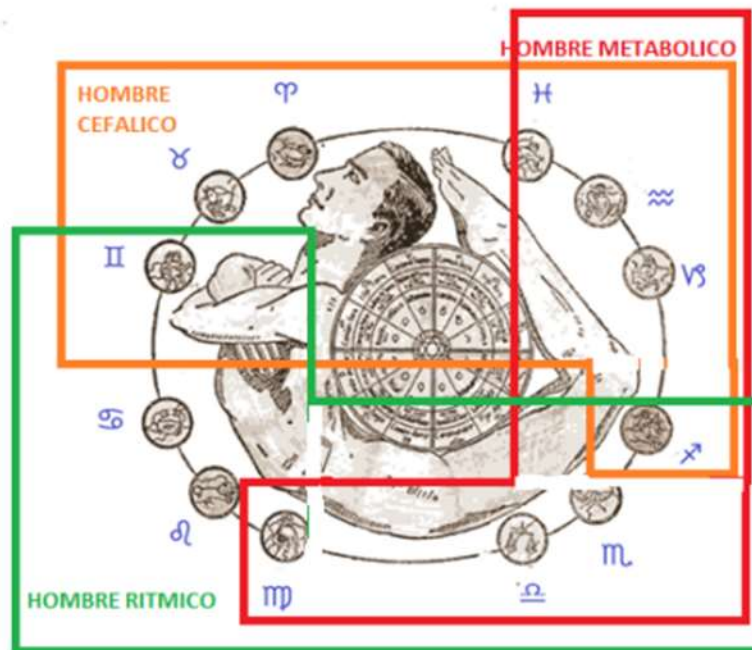
*Stojimo na prekretnici u vremenu, dragi moji prijatelji. Spoljna Zemlja više neće pružati čoveku stvari na koje je navikao da zahteva u moderno doba. Sukobi stvoreni strašnim katastrofama poslednjih godina već su veliki deo Zemlje transformisali u polje gde kultura leži u ruševinama. Uslediće i drugi sukobi. **Ljudi se spremaju za sledeći veliki svetski rat.** Kultura će propasti na mnogo načina. Ništa se neće dobiti direktno od onoga što se savremenom čovečanstvu čini da je od veće vrednosti za znanje i volju. Spoljni zemaljski život, utoliko što je proizvod ranih vremena, proći će, preminuće i potpuno je uzaludna nada verovati da se stare navike mišljenja i volje mogu nastaviti. Ono što se mora pojaviti je nova vrsta znanja, nova vrsta volje u svim domenima. Moramo se priviknemo na mišljenje o nestanku civilizacije; ali moramo pogledati ljudsko srce, duh koji obitava u čoveku; moramo imati veru u srce*

i duh čoveka kako bi kroz sve ono što možemo učiniti u ostacima drevne civilizacije nastanu novi oblici, zaista novi oblici.

Takođe se ovi oblici neće pojaviti ako ne shvatimo ozbiljno ono što se mora dogoditi za dobro čovečanstva. Pročitajte u knjizi „Kako se stiče znanja o natčulnim svetovima“ i videćete da ona kaže da čovek, kada želi da stekne više znanje, mora preduzeti ono što se tamo naziva susretom sa Čuvarom praga. Kaže se da ovaj sastanak sa Čuvarom praga znači da su želje, osećanja i mišljenje odvojena na određeni način, da u čoveku mora nastati trojstvo haotičnog jedinstva. Razumevanje koje mora doći do učenika Duhovne nauke kroz znanje o tome šta je Čuvar praga, mora doći do celog čovečanstva s obzirom na tok civilizacije. U unutrašnjem iskustvu, iako ne u spoljnoj svesti, čovečanstvo prolazi kroz region koji se takođe može nazvati regionom Čuvara praga.

Tako je, dragi moji prijatelji; Današnje čovečanstvo prolazi kroz prag na kome stoji Čuvar, Čuvar pun smisla i važnosti. A ovaj dostojanstveni Čuvar kaže: „Ne držite se onoga što je došlo kao presađivanje iz davnina; pogledajte u svoja srca, u svoje duše, koje mogu da budu sposobne da stvore nove forme. Ove nove oblike možete stvoriti samo kada verujete da moći znanja i volje za ovim duhovnim stvaranjem mogu da izađu iz duhovnog sveta.“ Ono što je događaj velikog intenziteta za pojedinca koji ulazi u svet višeg znanja, odvija se nesvesno u sadašnjem čovečanstvu u celini. A oni koji su se pridružili antropozofskoj zajednici moraju shvatiti da je jedna od najneophodnijih stvari u naše vreme navesti ljude da shvate šta prolazi kroz region koji je Prag.

Kao što čovek, koji zna, mora shvatiti da su njegova misao, osećanje i volja odvojeni u određenom smislu i da ih se mora držati zajedno na vrhunski način, on mora sebe učiniti razumljivim modernom čovečanstvu da se duhovni život, život prava, i ekonomski život moraju odvojiti jedan od drugog i stvoriti viši oblik državne zajednice nego što je bio do sada. Nijedan program, ideja ili ideologija ne mogu naterati pojedince da prepoznaju neophodnost ovog trostrukog stanja društvenog organizma. Samo duboko poznavanje budućeg razvoja čovečanstva otkriva da je taj razvoj dostigao prag na kome se nalazi dostojanstveni čuvar. Ovaj čuvar zahteva od pojedinca koji napreduje ka većem znanju: podvrgni se razdvajanju mišljenja, osećanja i volje. Zahteva od Čovečanstva u celini: Odvojite ono što je do sada bilo spleteno u haotično jedinstvo u idolu Države; odvojite ovo na Duhovni život, Državu jednakosti i privrednu državu ... u suprotnom čovečanstvo neće napredovati, a stari kaos će se srušiti. Ako se to dogodi, neće dobiti oblik koji je neophodan čovečanstvu, već Ahrimanski ili Luciferični oblik. Samo duhovnim naučnim znanjem o prelasku praga u naše današnje vreme Hristos može oblikovati ovaj kaos.

TROČLANI ČOVEK

Dragi prijatelji, to moramo da kažemo sebi i u vreme Božića, ako pravilno razumemo antropozofiju. Dete u kolenju mora biti dete koje predstavlja duhovni razvoj ka budućnosti čoveka. Kao što su Pastiri na polju i Mudraci sa Istoka pošli nakon proglašenja da vide kako se ono što treba da nosi čovečanstvo napred pojavljuje kao novorođenče, tako se i čovek mora okrenuti Duhovnoj Nauci da bi u njoj opazio u obliku deteta ono šta se mora učiniti za budući Tročlani društveni organizam zasnovan na duhovnoj nauci. Ako stari oblik države ne postane tročlan, moraće da pukne i raspasti će se s jedne strane jer će razviti duhovni život totalno haotičan, potpuno ahrimanski i luciferičnog karaktera, a s druge strane jedan privredni život luciferično-ahrimaničkog karaktera. I jedno i drugo će otkinuti za sebe komade državne strukture. Na Istoku će se odvijati razvoj duhovno ahrimaničko-luciferičkih država; na Zapadu će se razviti privredni život ahrimaničko-luciferski - ako čovek ne shvati, kroz impregnaciju svog bića Hristom, kako to može izbeći, kako može preduzeti iz svog znanja i iz svoje volje, „tročlanstvo“ onoga što teži da se raspadne.

Ovo će biti ljudsko znanje koje je impregnirano Hristom; i to će biti ljudska volja koju je prožeo Hristos. A jedino može preživeti razdvajanjem na tri člana onoga što se danas nastavlja kao unitarna država. A oni koji se adekvatno ističu u duhovnom životu, prepoznaće, kao što su to činili pastiri na polju, šta je to što Zemlja doživljava

kroz Hrista. A oni koji su korektno smešteni u ekonomskom životu, u okviru ekonomskih asocijacija, pokazaće, u pravom smislu, volju koju donosi hrišćanski društveni poredak.

Prevela Gracia Munoz u novembru 2017.

Prevod s španskog Mr Đorđe Savić, Pančevo, 2021